

fortiden lønnes med Sportler, bør herefter tillægges fast Løn".
vedtoges med 57 Stemmer mod 5.

3) Den anden Deel af Fischers Forslag:
Efter „fast Løn" sættes Punktum og istedetfor „i", som følger derefter, indskydes:
„Det udtaler derfor".
vedtoges med 42 Stemmer mod 30.

4) Den anden Deel af Beslutningen, med den vedtagne Forandring, saalydende:
„Det udtaler derfor den Forvisning, at Regjeringen forelægger Rigsdagen i dens næste ordentlige Sæssion en Lønningslov, der ordner disse Forhold".
vedtoges med 41 Stemmer mod 33.

5) Hele Beslutningen, der efter de foregaaende Afstemninger lyder:
Thinget beslutter:
„Justits- og Magistratsmedlemmer, der fortiden lønnes med Sportler, bør herefter tillægges fast Løn. Det udtaler derfor den Forvisning, at Regjeringen forelægger Rigsdagen i dens næste ordentlige Sæssion en Lønningslov, der ordner dette Forhold".
vedtoges med 52 Stemmer mod 24.

Hermed var denne Sag tilendebragt.

Det næste Nummer paa Dagsordenen var eneste Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for de under Kongeriget's Ministerier hørende Embeds- og Bestillingsmænd, med Undtagelse af selve Ministeriernes Personale.

Da Fællesudvalgets Indstillinger imidlertid ikke havde trykt foreligget i den i Forretningsordenen fastsatte Tid, kunde det ikke komme under Forhandling, medmindre Thinget med en Majoritet af $\frac{3}{4}$ af de Stemmende gav sit Samtykke dertil.

Dette Samtykke gaves med 68 Stemmer mod 1.

(Eneste Beh. findes i Tid. Sp. 4269 ff., Lovforslaget som vedtaget i Landstinget i Anhang A. Sp. 1037—38 og Fællesudvalgets Indstillinger i Anhang B. Sp. 637—40.)

Samtlige Indstillinger med de Paragrafer, hvortil de høre, tilligemed Lovforslaget i dens Almindelighed, sættes under Et under Forhandling.

Ordføreren (S. N. Hansen): Det ærede Thing vil see, at det første Forslag, som foreligger, er stillet af 8 af Fællesudvalgets Medlemmer, medens 2 andre ærede Medlemmer fraraade dette Forslag, som gaaer ud paa en Tilføining til § 3, 3die Stykke. Jeg troer, at det ærede Thing vil finde det rettest, at jeg ikke paany indlader mig paa nogen Forklaring af Betydningen heraf, da Sagen saa ofte har været discuteret, at det maa antages, at Spørgsmaalet staaer klart for Thingets Medlemmer. Forslaget om, at der indsættes en ny Paragraph efter § 25, er stillet af de 5 af Fællesudvalgets Medlemmer fra Folkethinget, medens de 5 ærede Medlemmer fra Landstinget fraraade at vedtage en saadan Paragraph. Det er jo denne Paragraph, hvorom den hele Strid har dreiet sig hidtil, og jeg vil haabe, at det ærede Thing vil endelig her vedtage den. Det er nemlig klart, eftersom Sagen nu stiller sig, at man ganske rolig kan stemme for denne Paragraph, naar man iøvrigt anseer dens Indhold for rigtigt og værd at stemme for, uden noget andet Hensyn, idet der foreligger et andet Lovforslag fra Regjeringens Side, der for et Aar kan træde istedetfor denne Lov, dersom det skulde vise sig umuligt, at begge Thingene kunde komme overeens. Der er endogaa i den Lov, som foreligger for et enkelt Aar fra Regjeringens Side, fordeelagtigere Bestemmelser for Embedsmændene for dette Aar, end der med Hensyn til Sædtillæget vilde være i den foreliggende Lov, forsaavidt den bliver vedtagen. Dernæst vil jeg bede det ærede Thing lægge Mærke til, at dersom der kommer en Overenskomst mellem begge Thingene, uden at denne Paragraph bliver optagen i Loven, da vil den midlertidige Lov for et Aar jo ikke udkomme, og da vil der savnes enhver Bestemmelse i en